

Мобільність — це процес, пов'язаний зі зміною людиною, індивідом, сім'єю свого місця в соціальній структурі суспільства. Соціальна мобільність — це форма соціального відтворення, процес соціальних (горизонтальних, вертикальних) переміщень, перехід індивідів з одних соціальних класів, соціальних груп, верств до інших, пов'язаних як із соціальним піднесенням, так і з соціальним спадом.

Отже, лише особистість, яка вміє орієнтуватися на досвід, суспільні цінності, усвідомлює свої прагнення, розширює можливості, може успішно адаптуватися в сучасному світі швидкоплинних подій, відповідати його вимогам. Процес формування мобільного фахівця передбачає організацію певного «поля можливостей», освітньо-виховного середовища, життєдіяльності, що орієнтують майбутнього спеціаліста на різноплановість вибору самопрояву, статусного росту, професійного розвитку, швидкої орієнтації (адаптованості), прагнення активно змінити несприятливі ситуації.

МОЛОДЬ – НАШЕ МАЙБУТНЄ

О.П. ГОКОВ, викладач

Електромеханічний технікум Харківського національного університету міського господарства імені О.М. Бекетова

«Молодь – це наше майбутнє!» - ми добре пам'ятаємо це гасло. Варто завжди пам'ятати, що дивлячись на дорослих студенти копіюють їх поведінку, манери, форми самовираження.

У студентському оточенні часто виникають бажання створити власне життя (навчання, сім'ю, роботу) за рахунок не ними створених матеріальних і духовних цінностей. Реалії нашого життя примушують викладача аналізувати всі форми поведінки майбутнього фахівця. На лабораторних заняттях студент проявляє всі людські якості: уміння співпрацювати, уміння застосовувати теоретичні знання та вести себе в навчальній бригаді. Усі ці навички які отримує студент в навчальному закладі стануть для нього основними у подальшому житті та праці.

Але без творчого підходу, взаємодопомоги, відкритості, взаємної ввічливості серед соціального прошарку нашого студентства результатів не досягнути. Студенти за час навчання повинні не тільки засвоїти теоретичну частину своєї майбутньої професії, а й на практиці доцільно використовувати свої знання, навчитись аналізувати та робити висновки. Тому основне за-

вдання педагогічних працівників технікуму полягає у багатогранному вихованні позитиву до майбутньої професії.

РОЛЬ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ В ОБЕСПЕЧЕНИИ ЗДОРОВОГО ОБРАЗА ЖИЗНИ СТУДЕНТА

Н.И. ГОРОШКО, магистр, преподаватель

*Харьковский национальный университет городского хозяйства
имени А.Н. Бекетова*

Состояние здоровья молодёжи является важнейшим слагаемым здорового потенциала нации, поэтому сохранение и развитие здоровья студентов и формирование у них здорового образа жизни сегодня имеет приоритетное значение. Неслучайно в последнее время повышается роль ВШ как социального института, формирующего не только компетентного специалиста, но и полноценную, здоровую личность с такими сформированными качествами и свойствами личности как социальная активность, ориентация на здоровый образ жизни, эстетические идеалы и этические нормы жизни.

Целью физического воспитания и образования в вузе является сохранение и укрепление здоровья молодёжи, формирование у студентов сознательного и активного отношения к физической культуре. Цель реализует адекватные ей задачи: создание условий для реализации принципов здорового образа жизни; усвоение студентами принципов и навыков здорового образа жизни, воспитание необходимости регулярных занятий физической культурой и спортом; активизация социального опыта по формированию ответственного отношения к здоровью как ценности; формирование у молодёжи осознанной потребности в занятиях физическими упражнениями, приобщение студентов к занятиям физкультурой и спортом; повышение уровня информированности молодёжи по вопросам сохранения и укрепления здоровья посредством действующей информационно-пропагандисткой и образовательной системы вуза, привлечению к активному отдыху, занятию физической культурой, туризмом и спортом.

Необходимость и важность приобщения членов общества к ценностям физической культуры неоспоримы и приветствуются на всех уровнях человеческого устройства: государства, семьи, личности. Тем не менее, вопрос формирования физической культуры остаётся актуальным: реализация имеющихся концепций и принципов формирования физической культуры через процесс образования не даёт требуемых результатов. Остаётся нераз-